

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: V. J., IČO: X,
místem podnikání X,
zastoupený advokátkou JUDr. Radkou Procházkovou,
sídlem Masarykova 1120/43, 400 01 Ústí nad Labem,

proti
žalovanému: Finanční úřad pro Ústecký kraj,
sídlem Velká Hradební 39/61, 400 21 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 5. 4. 2018, č. j. X a č. j. X,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím své právní zástupkyně domáhal zrušení exekučních příkazů na prodej nemovitých věcí žalovaného ze dne 5. 4. 2018, č. j. X a č. j. X, jimiž byla nařízena daňová exekuce prodejem nemovitých věcí žalobce, a to pozemků p. č. „X“, „X“, jehož součástí je rodinný dům č. p. „X“, a „X“ v k. ú. „X“, a pozemků p. č. „X“, „X“, „X“, „X“, jehož součástí je stavba k bydlení č. p. „X“, a „X“, jehož součástí je stavba k bydlení č. p. „X“, v k. ú. „X“. Daňová exekuce byla nařízena pro vymožení nedoplatku na dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“), včetně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

příslušejícího úroku z prodlení a nákladů na exekuci v celkové výši 3 721 395,81 Kč. Podkladem pro vydání exekučních příkazů byl vykonatelný výkaz nedoplatků pod položkou 0001 sestavený ke dni 21. 3. 2018, č. j. X. Současně žalobce navrhoval, aby soud žalovanému uložil povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě především namítal, že výkaz nedoplatků obsahuje označení GREEN COMPANY PRAHA s. r. o., a nikoliv žalobce. Jelikož výkaz nedoplatků neobsahuje označení žalobce, není žalobce dlužníkem a nejedná se vůči žalobci o exekuční titul. Tudíž nemohla být proti žalobci nařízena daňová exekuce.
3. Dále žalobce konstatoval, že mu žalovaný na jeho žádost ze dne 4. 2. 2015 vydal potvrzení ze dne 12. 2. 2015, č. j. X (dále jen „potvrzení o bezdlužnosti“), že žalobce nemá ke dni 6. 2. 2015 daňové nedoplatky vůči orgánům finanční správy. Doplnil, že až do 15. 5. 2018 jednal žalovaný s žalobcem jako daňovým subjektem, který nemá žádné dluhy na daních, ba naopak mu vracel nadměrné odpočty na dani z přidané hodnoty.
4. Žalobce sdělil, že v exekučních příkazech je uvedeno, že daň z přidané hodnoty, která je předmětem této exekuce, byla splatná na základě celkem 35 dodatečných platebních výměrů na DPH v období od 31. 10. 2013 do 27. 1. 2014 a rozhodnutí, na základě kterých byla tato daň vyměřena žalovaným, byla vydána v období od 1. 11. 2013 do 26. 6. 2014. Avšak podle výše uvedeného potvrzení o bezdlužnosti neměl žalobce žádné nedoplatky na daních. Předmětné dodatečné platební výměry nemohly tudíž sloužit jako podklad pro výkaz nedoplatků. Dotčené dodatečné platební výměry nesplňují náležitosti uvedené v § 102 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), jelikož v nich chybí označení žalobce, zároveň mu nebyly předmětné dodatečné platební výměry v rozporu s § 101 odst. 5 daňového řádu doručeny, a proto jsou tato rozhodnutí vůči žalobci neúčinná.
5. Namítal, že uplynula lhůta šesti let ve smyslu § 160 odst. 1 daňového řádu pro vybrání a vymáhání nedoplatku daně, a proto je exekuce nepřipustná.
6. Uvedl, že po nahlédnutí do daňového spisu zjistil, že na úhradě nedoplatku daně, který je předmětem vymáhání na základě exekučního příkazu, uhradil dne 20. 3. 2014 částku 12 700 Kč a dne 23. 4. 2014 částku 12 700 Kč.

Vyjádření žalovaného k žalobě

7. Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí. K námitce, že výkaz nedoplatků obsahuje označení dlužníka GREEN COMPANY PRAHA s.r.o., a nikoliv žalobce, žalovaný uvedl, že ve výkazu nedoplatků, je v souladu s § 176 odst. 2 písm. c) daňového řádu označen daňový subjekt, který neuhradil nedoplatek, tedy skupina ve smyslu § 5a odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDPH“) registrovaná pod daňovým identifikačním číslem (dále jen „DIČ“): CZ699001765. Členy skupiny byly obchodní společnost V. J., s.r.o. (IČO X, nyní pod obchodním názvem GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o.) a fyzická osoba V. J. Oba členové skupiny byli členy po celou dobu trvání uvedené skupiny, tj. v období od 1. 1. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2010 do 31. 12. 2013. Ve výkazu nedoplatků jsou uvedeny platební výměry, kterými byla stanovena DPH, tedy vykonatelná rozhodnutí, kterými je stanoveno peněžité plnění. Uvedený výkaz nedoplatků je exekucním titulem a exekucním titulem jsou také jednotlivé platební výměry, kterými byla stanovena daň z přidané hodnoty skupině. Dle § 5b ZDPH odpovídají členové skupiny společně a nerozdílně za povinnosti skupiny vyplývající z daňových zákonů, a to i po jejím zrušení, a to za období, ve kterém byli členy skupiny. Žalobce tedy odpovídá za úhradu nedoplatků skupiny uvedených ve výkazu nedoplatků a výkaz nedoplatků a platební výměry jsou exekucním titulem vůči žalobci.

8. Dále žalovaný deklaroval, že na osobním daňovém účtu V. J. jako fyzické osoby, IČO: 71775633, nebyl evidován nedoplatek. Žalovaný jako správce daně potvrdil žalobci, že neměl ke dni 6. 2. 2015 žádné nedoplatky. Jelikož osobní daňový účet fyzické osoby V. J. nevykazoval žádné nedoplatky, žalovaný vyplatil žalobci nárokované nadměrné odpočty. Nedoplatky, které jsou uvedeny na exekucních příkazech, byly a jsou evidovány na osobním daňovém účtu skupiny registrované pod DIČ: CZ699001765, a proto nebyly uvedeny ve výše uvedeném potvrzení žalobci jako fyzické osobě.
9. K namítaným nedostatkům platebních výměrů s ohledem na § 102 odst. 1 daňového řádu žalovaný sdělil, že dodatečné platební výměry na DPH za zdaňovací období listopad 2010 až listopad 2012 splňují označení příjemce, jelikož obsahují jak označení skupiny, tak zastupujícího člena skupiny s označením V. J., s.r.o., a člena skupiny s označením fyzické osoby V. J. Všechny vydané dodatečné platební výměry splňují náležitosti dle § 102 odst. 1 a 3 daňového řádu. Řádný platební výměr na DPH za zdaňovací období říjen 2013 též splňuje všechny náležitosti dle § 102 odst. 1 a 3 daňového řádu. Doplnil, že v řádných platebních výměrech na DPH za zdaňovací období listopad 2013 a prosinec 2013 je jako příjemce rozhodnutí označena skupina registrována pod DIČ: CZ699001765. Podotkl, že uvedené označení příjemce splňuje náležitosti § 102 odst. 1 a 3 daňového řádu, protože je příjemce dostatečně identifikován tak, aby nemohl být zaměněn s jiným.
10. Žalovaný podotkl, že dodatečné platební výměry na DPH za zdaňovací období listopad 2010 až listopad 2012 byly vydány na základě podaných dodatečných daňových přiznání, které byly žalobcem jako jednatelem zastupujícího člena skupiny vlastnoručně podepsány. Řádné platební výměry na DPH za zdaňovací období říjen 2013 až prosinec 2013 byly podány prostřednictvím datové schránky obchodní společnosti V. J. s.r.o., přičemž jednatelem byl v té době žalobce. Jelikož se vyměřovaná daň neodchyluje od daně tvrzené daňovým subjektem, správce daně nemusí daňovému subjektu výsledek vyměření oznamovat platebním výměrem dle § 140 odst. 1 daňového řádu.
11. Závěrem žalovaný k namítané prekluzi uvedl, že všechny dodatečné platební výměry mají splatnost ke dni 31. 10. 2013. Dle § 160 odst. 1 daňového řádu lhůta pro placení daně začne běžet dnem splatnosti daně a z tohoto důvodu neuplynula lhůta pro placení daně. Nedoplatek nelze vybrat a vymáhat po uplynutí lhůty pro placení daně, která činí 6 let. Jelikož žalovaný nařídil daňovou exekuci vydáním exekucních příkazů, lhůta pro placení daně se tímto úkonem přerušila a prodloužila o dalších 6 let do 6. 4. 2024.
12. V doplnění vyjádření ze dne 2. 7. 2021 žalovaný uvedl, že na daňovém účtu žalobce ani skupiny dle ZDPH nebyly zjištěny žalobcem uváděné platby.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Replika žalobce

13. V replice žalobce především zdůraznil, že skupina ve smyslu ZDPH registrovaná pod DIČ: CZ699001765 ke dni vydání předmětného výkazu nedoplatků jako exekučního titulu již neexistovala. Pokračoval, že i kdyby však existovala, tak skupina nemá právní subjektivitu a nemůže být daňovým subjektem ve smyslu § 20 odst. 1 daňového řádu. Žalobce označil výkaz nedoplatků za nesrozumitelný s ohledem na vyjádření k žalobě žalovaného, kde žalovaný sdělil, že ve výkazu nedoplatků je uveden zastupující člen skupiny, neboť výkaz nedoplatků používá pojem dlužník ve smyslu § 176 odst. 2 písm. c) daňového řádu, a není tudíž zřejmé, kdo je skutečným dlužníkem. Zdůraznil, že výkaz nedoplatků nesplňuje náležitosti stanovené § 176 odst. 2 daňového řádu, a tudíž je vůči žalobci neúčinný, neboť neexistuje řádný exekuční titul, na jehož základě by bylo možné vydat exekuční příkazy. Za nepřipadnou označil žalobce argumentaci žalovaného týkající se potvrzení o bezdlužnosti. Pokud by byl žalobce dlužníkem, nemohlo by mu být vystaveno žalovaným potvrzení o bezdlužnosti.

Vyjádření žalovaného k výzvě soudu

14. Žalovaný k výzvě soudu uvedl, že platby ze dne 20. 3. 2014 ve výši 12 700 Kč a ze dne 23. 4. 2014 ve výši 12 700 Kč byly na základě variabilního symbolu 28710967, tedy DIČ společnosti V. J., s.r.o., připsány na osobní daňový účet tohoto daňového subjektu pro DPH. Protože na tomto daňovém účtu nebyl evidován nedoplatek, stala se platba přeplatkem ve smyslu § 154 odst. 1 daňového řádu, který byl v souladu s § 154 odst. 2 téhož zákona převeden z osobního daňového účtu pro DPH na úhradu nedoplatku téhož daňového subjektu na jiném osobním daňovém účtu, a to na dani z příjmů právnických osob. Žalovaný poznamenal, že uvedené platby by mohly být použity na úhradu nedoplatku evidovaného na osobním daňovém účtu skupiny dle ZDPH jako daňového subjektu pouze v případě, kdyby neměla společnost V. J., s.r.o. žádné nedoplatky, takže by se přeplatek stal vratitelným.

Replika k vyjádření žalovaného k výzvě soudu

15. Žalobce namítl, že na osobním daňovém účtu společnosti V. J., s.r.o. pro DPH nemohl být evidován nedoplatek 0 Kč, protože v momentu uskutečnění předmětných plateb byla uvedená společnost dlužníkem, a to již jen s odkazem na § 5b odst. 2 ZDPH, když tohoto ustanovení ZDPH se v případě odpovědnosti žalobce za povinnosti skupiny dovolává žalovaný. Postup žalovaného podle žalobce nemohl být správný, pokud na osobních daňových účtech bývalých členů skupiny neevidoval daňové nedoplatky, a to nejen v době existence skupiny, ale dokonce v době, kdy již skupina jako daňový subjekt neexistovala. Konstatoval, že za situace, kdy daňový subjekt V. J., s.r.o. označil účel těchto plateb, tyto platby zaslal na účet správce určený pro DPH s označením jeho DIČ a kdy tyto platby zároveň souvisle navazovaly na jeho žádost žalovanému k odsouhlasení, akceptaci splátkového kalendáře k povinnosti k DPH ze dne 20. 2. 2014, nelze takovýto postup žalovaného označit jinak než za svévolný. Žalobce současně soudu předložil výpis ze svého bankovního účtu za období od 25. 7. 2018 do 30. 7. 2018 a potvrzení ČSOB o provedených platbách, kterými jen výlučně z důvodu zamezení nárůstu úroků z prodlení uhradil jistinu, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

která byla mimo jiné předmětem vymáhání této exekuce. Žalobce tímto vyvracel tvrzení žalovaného o jeho tvrzených „postupech“ v jeho vyjádření ze dne 27. 7. 2021. V těchto případech žalobce plnil pod svým DIČ a na rozdíl od plateb ve výši 12 700 Kč ze dne 20. 3. 2014 a ze dne 23. 4. 2014 s nimi žalovaný nakládal jako s nedoplatkem na DPH bývalé skupiny a nenakládal s nimi jako s přeplatkem evidovaným na osobním daňovém účtu žalobce, na kterém navíc žalovaný ke dni těchto plateb uskutečněných žalobcem vykazoval stále nedoplatek nulový. Setrval na tom, že výkaz nedoplatku je nepřezkoumatelný i pro absenci náležitosti uvedené v § 176 odst. 2 písm. c) daňového řádu. Uvedl, že zde není uveden dlužník, neboť skupina jako daňový subjekt ke dni sestavení výkazu nedoplatků jako daňový subjekt neexistovala, takže nemohla být dlužníkem. Pokud by měla být tímto dlužníkem GREEN COMPANY PRAHA s. r. o., ani ta takto označena není. V každém případě označení žalobce ve výkazu nedoplatků zcela chybí. Výkaz nedoplatků tak nemohl být vykonatelným titulem pro nařízení předmětné daňové exekuce, a daňové exekuce jsou tudíž proti žalobci vedeny v rozporu se zákonem.

Ústní jednání soudu

16. Při jednání soudu konaném dne 27. 7. 2021 právní zástupkyně žalobce uvedla, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že nesouhlasí výkaz nedoplatků společnosti V. J., s.r.o., kterému byly vydány exekuční výkazy.
17. Žalobce při tomtéž jednání uvedl, že založení skupiny mu bylo nařízeno finančním úřadem poté, co založil společnost V. J., s.r.o. Platby, které byly předmětem dokazování, byly provedeny až poté, co byla skupina zrušena. Plátcem DPH byla skupina a samostatně i V. J., s.r.o. V minulosti byly takto poukazované platby společností V. J., s.r.o. započítávány a párovány ve prospěch skupiny, a tak mu není zřejmé, kam uvedené platby šly a co se s nimi stalo. Platby byly poukázány podle splátkového kalendáře. Žalobce se plnění svých daňových povinností nikdy nevyhýbal, což musí být i zřejmé ze správního spisu.
18. Pověřená pracovnice žalovaného při tomtéž ústním jednání odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 Afs 266/2019, z něhož vyplývá, že člen skupiny odpovídá za dluhy celé této skupiny a to je právě případ žalobce. K provedenímu dokazování uvedla, že jako variabilní symbol plateb by muselo být uvedeno DIČ skupiny, která byla registrovaným plátcem DPH. Toto DIČ je CZ699001765.
19. Soud k návrhu žalobce při jednání konaném dne 27. 7. 2021 ve smyslu § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl dokazování výpisy z běžného účtu společnosti V. J., s.r.o. za březen a duben 2014, z nichž soud zjistil, že uvedená společnost dne 20. 3. 2014 a dne 23. 4. 2014 uhradila pod variabilním i specifickým symbolem 28710967 na účet správce daně č. 705-77621411/0710 vždy částku 12 700 Kč. Soud dále k návrhu žalobce provedl dokazování přehledem předčísli bankovních účtů finančních úřadů a přehledem bankovních účtů finančních úřadů nejčastěji placených daní, z nichž plyne, že dané platby byly uhrazeny na účet správce daně určený pro platbu DPH, který je uveden v přehledu bankovních účtů finančních úřadů. Z přehledu předčísli bankovních účtů finančních úřadů soud dále zjistil, že předčísli účtu „35“ je určeno pro název daně „Zvláštní prostředky – exekuce“.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

20. Právní zástupkyně žalobce při jednání soudu konaném dne 7. 9. 2021 k provedenímu dokazování uvedla, že ve vyrozumění o převedení přeplatku ze dne 14. 5. 2014 je uvedena i další částka, a to 853 Kč, o jejímž převodu se žalobce dozvěděl až z této listiny a i k jejímu převodu neshledává právní důvod. Měla za to, že se jedná o další doklad toho, že postup správce daně ve věci byl nesprávný. Zdůraznila, že postup správce daně by měl být pro daňové subjekty srozumitelný, přehledný, správný a v souladu se zákonem. Na tyto své povinnosti však žalovaný rezignoval. To podle jejího názoru dokazuje ostatně i to, že na osobním daňovém účtu žalobce jsou vykazovány daňové nedoplatky ve výši 0 Kč a správce daně nezákonně převáděl platby na jeden druh daně na jiné druhy daně. V tomto směru se jedná o nesprávný postup. Dále poukázala na to, že dodatečné platební výměry ze dne 14. 1. 2014 a 27. 1. 2014 byly vydány až poté, co daňová skupina přestala existovat, navíc v těchto dodatečných daňových výměrech není identifikován příjemce, je tam uvedeno pouze DIČ daňové skupiny. Dále žalovaný neprokázal, že by byla společnost GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. o převodech plateb vyrozuměna.
21. Pověřená pracovnice žalovaného při tomtéž jednání uvedla, že platí princip, že pokud bylo zaplacen na variabilní symbol konkrétní právnické osoby, řeší se nejprve dluhy této právnické osoby. Poukázala na to, že všechny zmiňované dodatečné platební výměry byly vydány na základě dodatečných daňových přiznání, které podával žalobce jako jednatel, a muselo mu být tedy zřejmé, jaké daně budou vyměřeny. Zdůraznila, že je jasné, že žalobce odpovídá za dluhy zaniklé právnické osoby. Dále poukázala na § 149 odst. 2 daňového řádu, který uvádí, že pro každý daňový subjekt je veden oddělený účet zvláštní pro každý druh daně. Proto i daňová skupina měla samostatný daňový účet, který nelze zaměňovat s účtem žalobce. Konstatovala, že správce daně je povinen se řídit uvedeným variabilním symbolem platby a dále postupovat podle § 154 odst. 2 daňového řádu, což správce daně učinil. Konstatovala, že pokud žalobce chtěl směřovat svoji platbu jinam, měl uvést jiný variabilní symbol.
22. Soud z vlastní iniciativy při jednání konaném dne 7. 9. 2021 ve smyslu § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl dokazování vyrozuměním o převedení přeplatku ze dne 31. 3. 2014, č. j. X, z něhož soud zjistil, že přeplatek na DPH společnosti V. J., s.r.o., vykázaný ke dni 28. 3. 2014 ve výši 12 700 Kč, který byl uhrazen dne 22. 3. 2014, žalovaný převedl na úhradu nedoplatku daně z příjmů právnických osob vykázaného ke dni 28. 3. 2014 ve výši 1 221 125 Kč. Soud dále z vlastní iniciativy provedl dokazování vyrozuměním o převedení nedoplatku ze dne 14. 5. 2014, č. j. X, z něhož zjistil, že přeplatek na DPH společnosti V. J., s.r.o., vykázaný ke dni 12. 5. 2014 ve výši 13 553 Kč, který byl uhrazen dne 25. 4. 2014 ve výši 12 700 Kč a dne 26. 4. 2014 ve výši 853 Kč, žalovaný převedl na úhradu nedoplatku daně z příjmů právnických osob vykázaného ke dni 12. 5. 2014 ve výši 1 190 400 Kč. Soud dále z vlastní iniciativy provedl dokazování výpisem z osobního daňového účtu pro DP 70 za rok 2014, výpisem platebních poukazů z DP 70 na DP 770, výpisem z ODÚ pro DP 770 za rok 2014, přehledem párování na DP 770 k 22. 3. 2014 a 25. 4. 2014, výpisem nedoplatek na DP 770 ke dni 28. 3. 2014 a 12. 5. 2014, z nichž rovněž plyne, že výše uvedené přeplatky na DPH společnosti V. J., s.r.o. byly převedeny na úhradu nedoplatek tohoto daňového subjektu na dani z příjmů právnických osob.
23. Soud dále při tomtéž jednání k návrhu žalobce provedl dokazování pohyby na účtu žalobce č. X a 11 potvrzeními o provedení platby, z nichž plyne, že žalobce v období od Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

25.7. 2018 do 30. 7. 2018 provedl celkem 11 plateb na účet správce daně č. 35-77621411/0710 pod variabilním symbolem 8007122926, a to 10x částku 190 070 Kč a 1x částku 59 999 Kč.

Posouzení věci soudem

24. Napadená rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost dle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
25. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
26. Nejprve soud považuje za vhodné upozornit, že dle právní věty II. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2019, č. j. 1 Afs 271/2016-53, publ. pod č. 3873/2019 Sb. NSS, platí, že rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s. je jak exekuční příkaz vydaný podle § 178 daňového řádu, tak rozhodnutí o námitce podle § 159 daňového řádu podané proti tomuto exekučnímu příkazu. Soud proto shledal žalobu žalobce proti napadeným exekučním příkazům přípustnou.
27. Před vypořádáním jednotlivých žalobních bodů soud směrem k žalobci připomíná, že soudní řízení ve správním soudnictví je ovládáno zásadou koncentrace, jež nachází svůj odraz v § 71 odst. 2 třetí větě s. ř. s., podle které *„[r]ozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby.“* Soud se proto může věcně zabývat jen těmi žalobními body, které byly uplatněny ve lhůtě dvou měsíců poté, kdy byla žalobou napadená rozhodnutí žalobci doručena (srov. § 72 odst. 1 s. ř. s.), tj. v projednávané věci do středy 6. 6. 2018, neboť napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 6. 4. 2018. Projednání později uplatněných žalobních bodů by znamenalo nepřipustné porušení principu koncentrace řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69). Z těchto důvodů soud nemohl přihlížet k těm žalobním bodům, které žalobce nově vznesl při jednání soudu dne 7. 9. 2021, neboť tak učinil až po uplynutí lhůty pro podání žaloby, která je podle § 71 odst. 2 s. ř. s. nejzazším limitem i pro případné rozšíření žaloby o další žalobní body. Soud se proto nemohl zabývat opožděnými námitkami, že k převedení přeplatku na DPH společnosti GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. ve výši 853 Kč na úhradu nedoplatku daně z příjmů právnických osob tohoto daňového subjektu neshledává žalobce právní důvod a že není zřejmé, že by byla společnost GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. o převezech plateb vyzooměna. Nad rámec potřebného odůvodnění soud poznamenává, že pro projednávanou věc je podstatné, že přeplatky na DPH společnosti GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. byly převedeny na jiné daňové povinnosti tohoto daňového Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

subjektu, a že tedy neměly být převedeny na daňové povinnosti skupiny dle ZDPH, jejímž členem byl žalobce. Ve vztahu k opožděné námitce žalobce, zda byla společnosti GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. doručena vyrozumění o převedení přeplatků, soud opět nad rámec potřebného odůvodnění konstatuje, že k této námitce by nebyl žalobce ani oprávněn, neboť se otázka doručení vyrozumění o převedení přeplatků netýká jeho právní sféry, ale práv a povinností jiného daňového subjektu, a to společnosti GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o.; pro soud je však podstatné, že z vyrozumění o převedení přeplatků, kterými byl žalovaný po jejich vydání vázán, je zřejmé, na jakou daňovou povinnost tohoto daňového subjektu byly žalobcem v jeho žalobě zmiňované platby v celkové 25 400 Kč, které provedla společnost GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o., převedeny.

28. Dle § 5a odst. 1 ZDPH se skupinou pro účely tohoto zákona rozumí skupina spojených osob se sídlem nebo provozovnou v tuzemsku, která je registrována k dani jako plátce podle § 95a. Pokud mají osoby, které jsou součástí skupiny (dále jen „členové skupiny“) sídlo nebo provozovnu mimo tuzemsko, nejsou tyto jejich části součástí skupiny. Každá osoba může být členem pouze jedné skupiny.
29. Dle § 5b odst. 1 ZDPH pro účely tohoto zákona jedná za skupinu její zastupující člen. Zastupujícím členem se rozumí člen skupiny se sídlem v tuzemsku, který je oprávněn k jednání za skupinu. Pokud ve skupině není člen se sídlem v tuzemsku, může být zastupujícím členem kterýkoli člen skupiny.
30. Dle § 5b odst. 2 ZDPH členové skupiny odpovídají společně a nerozdílně za povinnosti skupiny vyplývající z daňových zákonů. Za tyto povinnosti skupiny odpovídají i po jejím zrušení nebo po zániku jejich členství ve skupině, a to za období, ve kterém byli členy skupiny.
31. Soud považuje za vhodné nejprve stručně popsat smysl skupiny podle ZDPH. Možnost pohlížet na více úzce propojených subjektů jako na jednu osobu povinnou k dani předvídá čl. 11 směrnice Rady 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (dále jen „směrnice o společném systému DPH“). Stát, který této možnosti využije, zároveň „*může přijmout veškerá opatření potřebná k zabránění daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem na základě využití tohoto ustanovení*“. Smyslem umožnění skupinové registrace je zefektivnění peněžních toků a výhodná je především pro ty skupiny subjektů, ze kterých mají některé vlastní daňovou povinnost a jiné nadměrný odpočet daně. Jak vyplývá i z citované směrnice, umožnění této výhody musí být doprovázeno opatřeními, která zamezí zneužití skupinové registrace. V českém právním řádu je úprava této problematiky obsažena v § 5a - § 5c ZDPH. Ustanovení § 5a tohoto zákona stanoví podmínky vzniku skupiny v souladu se směrnicí o společném systému DPH, § 5b téhož zákona pak určuje způsob jednání za skupinu a odpovědnost jednotlivých členů a § 5c ZDPH určuje přechod práv a povinností při vzniku a zániku skupiny, resp. při přistoupení člena k již existující skupině nebo zrušení členství jednoho ze členů. Přitom § 5b odst. 2 ZDPH, který stanoví solidární odpovědnost všem členům skupiny, představuje opatření, jež přijal český zákonodárce s cílem zamezit zneužití skupinové registrace ve smyslu čl. 11 směrnice o společném systému DPH. Splní-li některý ze členů veškeré povinnosti, za jejichž splnění odpovídá podle § 5b odst. 2 ZDPH, může se na ostatních členech v civilním řízení domáhat náhrady toho, co za ně splnil. Díky vnitřnímu přerozdělení povinností podle § 5c odst. 3 ZDPH je zřejmé, v jakém rozsahu se může uspokojit na kterém z ostatních členů. Při tomto výkladu dává smysl i možnost dohody mezi členy o tom, kdo je povinen v

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

jakém rozsahu. Členové si samozřejmě mohou svobodně určit, kdo má zaplatit jakou částku, naopak však nepřichází v úvahu, aby svou vlastní dohodou určili, na kom správce daně smí částku vymáhat, a na kom nikoliv. Pokud však některý bývalý člen svou povinnost sám nesplní, odpovídá za tento stav společně a nerozdílně každý člen podle § 5b odst. 2 ZDPH. Vzhledem k tomu, že zákon stanoví, že všichni členové odpovídají společně a nerozdílně, a nikoliv ručí společně a nerozdílně, je nábíledni, že správce daně může na základě odpovědnostního vztahu vymáhat splnění primární povinnosti na kterémkoliv z členů skupiny, aniž by svůj postup zaměřil na toho člena, který svou povinnost nesplnil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 8. 2020, č. j. 5 Afs 266/2019-26).

32. Pro posouzení věci soud ze správního spisu zjistil následující podstatné skutečnosti. Žalovaný vydal dne 27. 10. 2009 osvědčení o registraci skupiny DIČ: CZ699001765 ve smyslu § 95a ZDPH, přičemž od 1. 1. 2010 byl členem skupiny žalobce a obchodní společnost GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o., IČO: 28710967 (do 4. 5. 2014 podnikající pod obchodní firmou V. J., s.r.o.); zastupujícím členem skupiny byla daná obchodní společnost. Rozhodnutím ze dne 1. 11. 2013 rozhodl žalovaný k žádosti společnosti GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. o zrušení registrace předmětné skupiny jako plátce DPH ke dni 31. 12. 2013. Ve správním spisu je dále založen výkaz nedoplateků č. j. X ke dni 21. 3. 2018, jenž reflektoval neuhrazené daňové povinnosti uvedené skupiny, které vznikly za období fungování skupiny podle ZDPH od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2013. Dotčené daňové povinnosti sestávaly z vyměřené a doměřené DPH, přičemž o vyměření a doměření DPH žalovaný rozhodl platebními výměry a dodatečnými platebními výměry, tak jak jsou vymezeny v napadených rozhodnutích.
33. Pokud jde o námitku žalobce, že není ve výkazu nedoplateků jako exekučním titulu označen jako dlužník, a proto je vůči němu výkaz nedoplateků neúčinný a nemohla být nařízena exekuce, soud poukazuje na to, že v daném výkazu nedoplateků je zcela správně v souladu s § 176 odst. 2 písm. c) daňového řádu jako dlužník označena skupina dle ZDPH registrovaná pod DIČ: CZ699001765 a jako zastupující člen skupiny je uvedena společnost GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. Z výkazu nedoplateků je tak dle soudu evidentní, že dlužníkem je skupina dle ZDPH, jejímž zastupujícím členem byla společnost GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. Soud proto nesouhlasí s námitkou žalobce, že ve výkazu nedoplateků nebyl dle § 176 odst. 2 písm. c) daňového řádu označen dlužník, který neuhradil nedoplatek, neboť dlužníkem byla skupina dle ZDPH. Soud dále poznamenává, že vůči správci daně tak měla nedoplatky na DPH právě skupina dle ZDPH, jejímiž členy byli žalobce a společnost GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. Žalovaný tedy musel ve výkazu nedoplateků označit jako dlužníka právě skupinu dle ZDPH, i když již byla zrušena, neboť na osobním daňovém účtu skupiny k DPH byly stále evidovány nedoplatky na této dani. Jestliže nebyly uhrazeny daňové nedoplatky, které jsou jednoznačně stanoveny ve výkazu nedoplateků č. j. X ke dni 21. 3. 2018 a které vznikly za dobu trvání skupiny, mohl žalovaný v rámci solidární odpovědnosti požadovat úhradu nedoplateků na dani jak po společnosti GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o., tak i po žalobci, jakožto členech skupiny. Žalovaný tedy nepochybil, pokud pro daňové nedoplatky skupiny, jejímž byl žalobce členem, zahájil daňovou exekuci vůči žalobci, neboť žalobce za dluhy skupiny odpovídal společně a nerozdílně se společností GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. Podstatná pro posouzení věci je tudíž skutečnost, že ve vykonatelném výkazu nedoplateků je správně označena jako dlužník skupina dle ZDPH registrovaná pod DIČ: CZ699001765, jejímž členem byl též žalobce. Žalovaný se pak z titulu solidární odpovědnosti za dluhy skupiny dle ZDPH mohl úhrady nedoplateků na

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

DPH včetně příslušných úroků z prodlení domáhat přímo vůči žalobci jako členu dané skupiny. Jinými slovy řečeno, žalovaný mohl na základě odpovědnostního vztahu vymáhat splnění primární povinnosti na kterémkoliv z členů skupiny, aniž by svůj postup zaměřil na toho člena, který svou povinnost nesplnil. Z uvedeného tedy plyne, že žalovaný nijak nepochybil, pokud vydal exekuční příkaz na majetek žalobce a v napadených exekučních příkazech označil žalobce jako povinného.

34. Soud dále uvádí, že je zcela nerozhodné, že ke dni vydání předmětného výkazu nedoplatek skupina již neexistovala, neboť bývalý člen skupiny podle § 5a odst. 1 ZDPH odpovídá v souladu s § 5b odst. 2 téhož zákona společně a nerozdílně za daňové povinnosti, které skupině vznikly (k tomu srov. již zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Afs 266/2019-26). Ani tato námitka nemůže být důvodná.
35. Podle § 5 odst. 1 věty první ZDPH osoba povinná k dani je osoba, která samostatně uskutečňuje ekonomické činnosti, nebo skupina. Z toho je zřejmé, že skupina dle ZDPH se považuje za daňový subjekt. Skupina dle ZDPH je tedy ve smyslu § 20 odst. 1 daňového řádu daňovým subjektem, neboť ji tak označuje právě ZDPH. Nedůvodná je proto i námitka žalobce, že skupina nemůže být daňovým subjektem.
36. K další žalobní námitce soud předesílá, že je důležité rozlišovat mezi daňovými povinnostmi žalobce jako podnikající fyzické osoby a skupiny ve smyslu ZDPH, jíž byl žalobce členem. K žalobcem namítanému potvrzení o bezdlužnosti, kterým žalovaný potvrdil, že žalobce neměl ke dni 6. 2. 2015 daňové nedoplatky vůči orgánům finanční správy, soud konstatuje, že předmětné potvrzení o bezdlužnosti bylo vydáno výlučně pro osobní daňový účet žalobce jako podnikající fyzické osoby, a to již po zrušení skupiny dle ZDPH. Uvedené potvrzení o bezdlužnosti tudíž žádným způsobem nerefletovalo daňové povinnosti skupiny, které byl žalobce členem, které skupině jako celku vznikly za období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2013 a které jsou předmětem napadených rozhodnutí. Předmětné potvrzení o bezdlužnosti žalobce je tudíž z hlediska napadených rozhodnutí irelevantní, neboť nemohlo ze své podstaty reflektovat daňové povinnosti skupiny. Soud ani této žalobní námitce nepřisvědčil.
37. Dle § 140 odst. 1 daňového řádu, neodchyluje-li se vyměřovaná daň od daně tvrzené daňovým subjektem, správce daně nemusí daňovému subjektu výsledek vyměření oznamovat platebním výměrem; to neplatí, pokud byl zahájen postup k odstranění pochybností nebo byla zahájena daňová kontrola. Platební výměr správce daně založí do spisu.
38. Nejprve soud poznamenává, že ačkoliv § 140 odst. 1 daňového řádu pojednává výslovně o vyměřovacím řízení, vztahuje se dikce tohoto ustanovení rovněž na doměřovací řízení, jelikož vyměřovací a doměřovací řízení tvoří jediné nalézací daňové řízení spojené stejným předmětem, a to správným stanovením daně (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2017, č. j. 5 Afs 27/2017-45). Je třeba poukázat na to, že to byla společnost GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o., za kterou jednal žalobce, která podala dodatečná daňová přiznání za zdaňovací období listopad 2010 až listopad 2012 a řádná daňová přiznání za zdaňovací období říjen 2013 až prosinec 2013. Jelikož se doměřovaná (za zdaňovací období listopad 2010 až listopad 2012) a vyměřovaná daň (za zdaňovací období říjen 2013 až prosinec 2013) neodchýlila od daně tvrzené daňovým subjektem (v tomto případě společností GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o.), žalovaný nemusel daňovému subjektu ani žalobci, který neměl v daných nalézacích řízeních postavení daňového subjektu, výsledek doměření či vyměření oznamovat platebním výměrem dle § 140 odst. 1 Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

daňového řádu. Námitka žalobce spočívající v tom, že mu nebyly doručeny dodatečné platební výměry, a proto jsou vůči němu neúčinné, je nedůvodná.

39. Dle § 102 odst. 1 daňového řádu rozhodnutí obsahuje
- označení správce daně, který rozhodnutí vydal,
 - číslo jedací, popřípadě číslo platebního výměru,
 - označení příjemce rozhodnutí,
 - výrok s uvedením právního předpisu, podle něhož bylo rozhodováno, a jde-li o platební povinnost, také částku a číslo účtu příslušného poskytovatele platebních služeb, na který má být částka uhrazena,
 - lhůtu k plnění, je-li nutné ji stanovit,
 - poučení, zda je možné proti rozhodnutí podat řádný opravný prostředek, v jaké lhůtě je tak možno učinit, u kterého správce daně se řádný opravný prostředek podává, spolu s upozorněním na případné vyloučení odkladného účinku,
 - podpis úřední osoby s uvedením jména a pracovního zařazení a otisk úředního razítka; tuto náležitost lze nahradit kvalifikovaným elektronickým podpisem úřední osoby,
 - datum, kdy bylo rozhodnutí podepsáno.
40. Soud konstatuje, že dodatečné platební výměry na DPH za zdaňovací období listopad 2010 až listopad 2012 splňují označení příjemce, jelikož obsahují jak označení skupiny, tak zastupujícího člena skupiny s označením V. J., s.r.o., a člena skupiny s označením fyzické osoby V. J. Všechny vydané dodatečné platební výměry tak splňují náležitosti obsažené v § 102 odst. 1 a 3 daňového řádu. Rovněž platební výměr na DPH za zdaňovací období říjen 2013 splňuje všechny náležitosti dle § 102 odst. 1 a 3 daňového řádu. V platebních výměrech na DPH za zdaňovací období listopad 2013 a prosinec 2013 je jako příjemce rozhodnutí označena skupina registrována pod DIČ: CZ699001765, jejímž členem byl rovněž žalobce. Soud shrnuje, že uvedené označení příjemce splňuje náležitosti stanovené v § 102 odst. 1 a 3 daňového řádu, protože je příjemce dostatečně identifikován tak, aby nemohl být zaměněn s jiným. Soud tedy nepřisvědčil žalobní námitce, že by předmětné platební výměry a dodatečné platební výměry neobsahovaly řádné označení ve smyslu § 102 odst. 1 daňového řádu. Na zákonnosti platebních výměrů za zdaňovací období listopad a prosinec 2013 nemá žádný vliv skutečnost, že byly žalovaným vydány v lednu 2014, neboť reflektují daňové povinnosti skupiny vzniklé ještě za dobu jejího trvání. Nelze ani přehlédnout, že řádné daňové přiznání za zdaňovací období prosinec 2013 společnost GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. jako zastupující člen skupiny podala dne 24. 1. 2014, tudíž žalovaný jako správce daně ani v tomto případě nemohl vydat platební výměr na DPH skupiny dříve než v lednu 2014.
41. Dle § 160 odst. 1 daňového řádu daň nelze vybrat a vymáhat po uplynutí lhůty pro placení daně, která činí 6 let. Lhůta pro placení daně začne běžet dnem splatnosti daně.
42. Dle § 160 odst. 2 daňového řádu, byl-li před uplynutím lhůty pro placení daně správcem daně učiněn úkon podle odstavce 3, běží lhůta pro placení daně znovu ode dne, v němž byl tento úkon učiněn.
43. Dle § 160 odst. 3 daňového řádu úkonem přerušujícím běh lhůty pro placení daně je
- pravomocné stanovení daně,
 - zahájení exekučního řízení podle tohoto nebo jiného zákona,
 - zřízení zástavního práva, nebo
 - oznámení rozhodnutí o posečkání nebo rozhodnutí, kterým se mění stanovená doba posečkání.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

44. K namítané prekluzi soud konstatuje, že lhůta pro placení daně činí dle § 160 odst. 1 daňového řádu 6 let. Je třeba si uvědomit, že společnost GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. podala dne 30. 9. 2013 dodatečná daňová přiznání za zdaňovací listopad 2010 až listopad 2012, na základě kterých správce daně vydal dodatečné platební výměry, v nichž byla stanovena splatnost DPH za výše uvedená zdaňovací období vždy ke dni 31. 10. 2013. Dále zmíněná společnost podala dne 19. 11. 2013 řádné daňové přiznání k dani za zdaňovací období říjen 2013 se stanovenou splatností daně 25. 11. 2013 v příslušném platebním výměru, dne 19. 12. 2013 řádné daňové přiznání k dani za zdaňovací období listopad 2013 se stanovenou splatností daně 27. 12. 2013 v příslušném platebním výměru a dne 24. 1. 2014 řádné daňové přiznání k dani za zdaňovací období prosinec 2013 se stanovenou splatností daně 27. 1. 2014 v příslušném platebním výměru. Lhůta k vymáhání daně za zdaňovací listopad 2010 až listopad 2012, u nichž nastala splatnost daně dne 31. 10. 2013, by tedy uplynula dnem 1. 11. 2019. Jelikož však žalovaný vydal dne 5. 4. 2018 napadené exekuční příkazy, běžela v souladu s § 160 odst. 2 daňového řádu od 5. 4. 2018 šestiletá lhůta pro placení a vymáhání daně znovu, a lhůta pro placení a vymáhání daně tak uplyne až dnem 6. 4. 2024. Obdobně je tomu u lhůt pro vymáhání daně za zdaňovací období říjen až prosinec 2013, neboť i v případě těchto zdaňovacích období lhůta pro vymáhání daně v důsledku vydání napadených exekučních příkazů uplyne dnem 6. 4. 2024. Z uvedeného je zřejmé, že lhůta pro vymáhání daně neuplynula, a proto je námitka prekluze lhůty pro vymáhání daně dle § 160 odst. 1 daňového řádu nedůvodná.
45. Pokud jde o tvrzení žalobce o úhradě částky 12 700 Kč dne 20. 3. 2014 a částky 12 700 Kč dne 23. 4. 2014, má soud z provedeného dokazování za prokázané, že tyto platby společnost GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. uhradila na účet správce daně určený pro platby DPH. Jako variabilní i specifický symbol totiž bylo uvedeno IČO dané společnosti (28710967). Soud směrem k žalobci zdůrazňuje, že je nutno rozlišovat jednotlivé osobní daňové účty daňových subjektů. Jeden osobní daňový účet pro DPH měla pod svým DIČ (CZ28710967) vedený společnost GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. a jeden osobní daňový účet pro DPH pod svým DIČ (CZ699001765) měla skupina dle ZDPH, jejímž zastupujícím členem byla rovněž společnost GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. Soud zdůrazňuje, že osobní daňový účet k DPH skupiny musel existovat i po zrušení skupiny, neboť jen tímto způsobem lze evidovat výši nedoplatky skupiny dle ZDPH jako samostatného daňového subjektu, a to až do jeho zaplacení nebo např. prekluze k jeho vymáhání. Pokud by měl soud přisvědčit úvahám žalobce, že by nedoplatky na DPH skupiny měly být po jejím zrušení evidovány na osobních daňových účtech jejích bývalých členů, znamenalo by to, že by nebylo možné rozlišit nedoplatky vzniklé skupině za jejího trvání a nedoplatky vzniklé bývalému členovi skupiny jeho vlastní ekonomickou činností. Zároveň by tento postup mohl vést k tomu, že by nedoplatek skupiny po jejím zrušení mohl být evidován dvakrát, a to u každého bývalého člena skupiny zvlášť a v plné výši. Podstatné pro projednávanou věc je ovšem fakt, že dané platby společnost GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. uhradila pod svým variabilním symbolem. Za takové situace správce daně postupoval v souladu s § 154 odst. 1 a 2 daňového řádu, pokud dané platby považoval toliko za platby uvedené společností a použil je jako přeplatky na úhradu splatných nedoplateků dané společnosti. Jelikož platby ze dne 20. 3. 2014 a 23. 4. 2014 nebyly určeny společností GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. na úhradu DPH daňové skupiny na osobní daňový účet skupiny jako daňového subjektu (v takovém případě by tam musela být obsažena kmenová část DIČ skupiny 699001765), nemohly být zohledněny ve výkazu nedoplateků č. j. X, který zohledňoval závazky
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

skupiny dle ZDPH, nikoli platby na daňové povinnosti společnosti GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o., které byly uhrazeny po zrušení skupiny, které byl žalobce členem. Lze v tomto ohledu poukázat již na osvědčení o registraci skupiny ze dne 27. 10. 2009, ve kterém je obsaženo následující upozornění: „*Při všech platbách, poukazovaných správci daně, je nutno použít jako variabilní symbol kmenovou část DIČ (tj. číslo za kódem CZ).*“ Už od obdržení zmíněného osvědčení o registraci skupiny si měli být žalobce i společnost GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. vědomi toho, že chtějí-li hradit daňové povinnosti za skupinu, bylo nutné uvést jako variabilní symbol kmenovou část DIČ skupiny. Jelikož však společnost GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. tak v případě plateb ze dne 20. 3. 2014 a 23. 4. 2014 nepostupovala, nelze vyčítat správci daně, pokud tyto platby evidoval na daňovém účtu dané společnosti k DPH, jestliže jako variabilní symbol plateb užíla své DIČ. Soud proto uzavírá, že tvrzení žalobce o úhradě výše uvedených částek není způsobilé zpochybnit výkaz nedoplatků č. j. X ke dni 21. 3. 2018. Soud proto nemůže přisvědčit tvrzením žalobce, že by postup žalovaného jako správce daně byl při převedení přeplatku na DPH společnosti GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o. na jinou daňovou povinnost téhož daňového subjektu svévolný.

46. Nepřípadná je argumentace žalobce splátkovým kalendářem ze dne 20. 2. 2014 navrženým společností GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o., neboť splátky nebyly žalovaným akceptovány, a to rozhodnutím ze dne 20. 3. 2014, jímž byla daná žádost o posečkání úhrady daně zamítnuta. Z návrhu splátkového kalendáře nemůže žalobce dovozovat jakékoli legitimní očekávání, že platby ze dne 20. 3. 2014 a 23. 4. 2014 budou bez dalšího započteny na nedoplatky skupiny, zvláště pokud byly platby provedeny pod variabilním symbolem společnosti GREEN COMPANY PRAHA, s.r.o., a nikoli DIČ skupiny.
47. Platby provedené žalobcem pod variabilním symbolem 8007122926 v rozmezí od 25. do 30. 7. 2018, tudíž po vydání exekučních příkazů, byly určeny na úhradu jeho daňové exekuce, tedy jako následek neuhrazených daňových nedoplatků skupiny, za které žalobce jako bývalý člen skupiny odpovídal. Tyto platby žalovaný zcela správně použil na úhradu po žalobci vymáhané daňové povinnosti.
48. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
49. Současně soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 7. září 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.